

بررسی اثر محیط های کشت مختلف بر ویژگی های رویشی و زایشی و فیزیولوژیکی گل

سنبل

فرزاد نظری، همایون فرهمند، مرتضی خوشخوی، حسن صالحی

به ترتیب دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری، استاد و استادیار بخش علوم باغبانی

دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

سنبل یکی از مهمترین و زیباترین گل های گلدانی و بریدنی در سطح ایران و جهان می باشد. در کشت های گلدانی استفاده از آمیخته خاکی مناسب برای بهبود رشد رویشی، زایشی و ویژگی های فیزیولوژیکی آن ضروری می باشد که بدین منظور پژوهشی با ۱۵ تیمار (آمیخته خاکی) و ۴ تکرار در قالب طرح به طور کامل تصادفی انجام شد. آمیخته های خاکی عبارت بودند از: ۱- ۱۰۰٪ خاک، ۲- ۱۰۰٪ کوکوپیت، ۳- ۱۰٪ ماسه، ۴- ۵۰٪ خاک، ۵۰٪ ماسه، ۵- ۵۰٪ خاک + ۵۰٪ کوکوپیت، ۶- ۵۰٪ شن + ۵۰٪ کوکوپیت، ۷- ۷۵٪ شن + ۲۵٪ کوکوپیت، ۸- ۷۵٪ خاک + ۲۵٪ شن، ۹- ۷۵٪ کوکوپیت + ۲۵٪ شن، ۱۰- ۷۵٪ کوکوپیت + ۲۵٪ خاک، ۱۱- ۷۵٪ شن + ۲۵٪ خاک، ۱۲- ۷۵٪ شن + ۲۵٪ کوکوپیت، ۱۳- ۵۰٪ خاک + ۲۵٪ کوکوپیت + ۲۵٪ شن، ۱۴- ۵۰٪ کوکوپیت + ۲۵٪ خاک + ۲۵٪ شن، ۱۵- ۵۰٪ شن + ۲۵٪ کوکوپیت + ۲۵٪ خاک. پیش از گلدهی ویژگی های مانند میزان کلروفیل، میزان فتوسنتز، تبخیر و تعرق، هدایت روزنه ای، کارایی یاخته های مزوفیل و کارایی مصرف آب و همچنین پس از گلدهی ویژگی هایی مانند کیفیت ظاهری، تعداد، وزن تر و خشک ریشه، و وزن گلدان اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که آمیخته های خاکی مختلف اثر معنی داری بر تمام ویژگی های یاد شده دارد. بهترین کیفیت ظاهری، بیشترین تعداد و وزن تر و خشک برگ، ارتفاع ساقه گل، تعداد سوخک، و وزن تر و خشک ریشه مربوط به تیمار ۶ می باشد. تیمار ۲ دارای بیشترین میزان فتوسنتز، کارایی یاخته های مزوفیل، طول گلچه و وزن تر ساقه بود. بیشترین میزان تبخیر و تعرق هدایت روزنه ای مربوط به تیمار ۳ بود اما بیشترین تعداد ساقه گل دهنده، تعداد گلچه و کارایی مصرف آب، قطر ساقه گل، میزان کلروفیل، وزن خشک ساقه و وزن گلدان به ترتیب مربوط به تیمارهای ۵، ۱۳، ۹، ۱۰ و ۴ بود.